

LIBRARIES

UNIVERSITY OF WISCONSIN-MADISON

S'heibt sich on mit dir in es lost sich aus mit dir.

Rumshinsky, Joseph, 1881-1956; Lillian, Isidore
New York, New York: Trio Press, Inc. (37 E. 18th St.), 1925

<https://digital.library.wisc.edu/1711.dl/C2V4RIXF7KW2N8A>

<http://rightsstatements.org/vocab/NKC/1.0/>

The libraries provide public access to a wide range of material, including online exhibits, digitized collections, archival finding aids, our catalog, online articles, and a growing range of materials in many media.

When possible, we provide rights information in catalog records, finding aids, and other metadata that accompanies collections or items. However, it is always the user's obligation to evaluate copyright and rights issues in light of their own use.

"Es Heibt Zich Un Mit Dir-
Un Es lost Zich ois Mit Dir"

FROM

Menasha Skulnik's

Production of

Joseph Rumshinsky's

BIGGEST MUSICAL COMEDY

FISHEL

DER GERUTENER

פֿישעל דער גערטענער

Libretto by LOUIS FREIMAN

Lyrics by ISIDOR LILLIAN

AS PLAYED
A FULL
SEASON

at the
**YIDDISH
FOLKS**

THEATRE
Second Ave.
at 12th St.
NEW YORK

S'HEIBT SICH ON MIT DIR IN ES LOST SICH AUS MIT DIR

Words by
ISIDOR LILLIAN

Music by
JOSEPH M. RUMSHINSKY

Andantino

Wein nit mei-de-le Wein nit ket-ze-le folg mich in wish aus die

trehr Nor nit troi-rig sein nit ge-er-gert sein ch'weis as shei-den sich is shwehr

Tu mid kle-rin fin dir wel ich Ch'wel kein mohl nit far-ge-sen dich Wein nit mei-de-le

Wein nit ket-ze-le Weil ich hob dich lieb ich shwehr oi ich shwehr S'heibt sich on mit dir in es

lost sich aus mit dir Die bist bei mir al-les auf der welt

S'heibt sich on mit dir in es lost sich aus mit dir

di bist bei mir tei - e - rer fin gelt Hartz mein kroin-de-le

Mir far dein mindestin bein-de-le siés - ne Shu-me-le di bist mein kroin mein ne - chu-me-le Weil

S'heibt sich on mit dir in es lost sich aus mit dir Oi di bist bei mir al les auf der

welt welt

עס הויבט זיך אן מיט דיר

און עס לאזט זיך אויס מיט דיר

ווערמער פון א. ליליען

מוזיק פון יאזעף רומשינסקי

וויין ניט מיידעלע, וויין ניט קעצעלע
פאלג מיך און וויש אויס די טרער,
נאך ניט טרויעריג זיין, ניט געערגערט זיין
כיוויס און שידען זיך איז שווער.
תמיד קלערען פון דיר וועל איך,
כיוועל קיינמאל ניט פארגעסען דיר —
וויין ניט מיידעלע, וויין ניט קעצעלע
ווייל איך האב דיר ליב, איך שווער אוי איך שווער —

כ א ר ו ס :

ס'הויבט זיך אן מיט דיר און עס לאזט זיך אויס מיט דיר
דו ביזט ביי מיר אלעס אויף דער וועלט
ס'הויבט זיך אן מיט דיר און עס לאזט זיך אויס מיט דיר
דו ביזט ביי מיר טייערער פון געלט.
הארץ מיין קריינדעלע
מיר פאר דיין מינדעסטען ביינדעלע
זיס נשמה'לע דו ביזט מיין קרוין, מיין נחמה'לע — ווייל
ס'הויבט זיך אן מיט דיר און עס לאזט זיך אויס מיט דיר
אוי דו ביזט ביי מיר אלעס אויף דער וועלט.

SYNOPSIS

The story of Fishel Der Gerutener commences in a small town in Poland. In the first scene we meet our hero, Fishel, in Cheder, (Hebrew school) where we learn that both he and his little friend Berel are both rivals in love with the town musician's little daughter Fanichka. She prefers Fishel, and they promise some day to marry. The next scene is seventeen years later in America. Fishel and Berel have been here all this while. Berel has changed his name to Bernard and is grown into a tall, handsome Americanized man. He is the owner of a flourishing Artistic Photo Studio for the elite. Fishel is still Fishel. After seventeen years of studious efforts he has finally convinced "the judge" that he is well enough versed with the Constitution, and he has already become a "citizen". Professionally, he has reached the pinnacle when he becomes conductor of a trolley on Avenue B, which he manages to switch over, on dull days, to Broadway. His one sane emotion, however, is his continued love

for Fania, and his one idea is to bring her to America. In course of correspondence with her, he once sends in answer to her request for his picture, a photograph of Bernard, which he found in the latter's studio not having one of himself handy.

When Fania does come to America she throws herself into the arms of Bernard, thinking and calling him Fishel. The men conspire to continue the deception for a while, that Fania might not be shocked.

Fishel is happy all this while, for, when Fania kisses and caresses Bernard, "it is for me", Fishel explains, "she thinks that he is Fishel and she loves Fishel, but I am Fishel, so it is me that she loves." Attempts to explain the true state of affairs is of no avail.

When finally it dawns upon Fishel that he is "out in the cold," he is a pitted fool, but for all our pity, we must laugh, for in his sadness he is funny.